

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315211558
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1315211558.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcov : 1. J. J. V., bytom XXX XX R. č. XXX, 2. Q. V., bytom V. XX, A., zastúpený žalobcom 1 Ing. Ivanom Matušíkom, proti žalovanému : P. V., bytom A. XX, A., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič, s.r.o., Poľovnícka 4, Bernolákovo, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a o zaplatenie 2.329,73 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov 1, 2 proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 23. 7. 2019 č.k. 16C/379/2015 - 178, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania potvrdzuje.

Odvolanie žalobcov 1, 2 proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhov žalobcov 1, 2 na prerušenie konania odmieta.

Žalovaný má voči žalobcom 1, 2 nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odvolací súd návrh žalobcov 1, 2 na prerušenie odvolacieho konania zamietla.

odôvodnenie:

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov 1, 2, ktorou sa voči žalovanému domáhali, aby súd buď určil neplatnosť kúpnej zmluvy o predaji garáže súp. č. XXXX na N.. P.. X.. R.. B. XX v A., zo dňa 30. 4. 2012, uzavretej medzi žalobcom 2 a žalovaným, alternatívne aby určil, že predmetná kúpna zmluva je zmluvou nájomnou na dobu 5 rokov a zároveň aby zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.329,73 € s úrokom z omeškania 5,25 % ročne od 15. 11. 2013 do zaplatenia, žalobcovi 1. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu; napokon tiež zamietol návrhy žalobcov 1, 2 na prerušenie konania. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca 2 a žalovaný uzatvorili dňa 30. 4. 2012 v písomnej forme kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľnosti - samostatne stojacej garáže ležiacej v kat. úz. B. V., okres A. J., evidovanej na LV č. XXXX, na pozemku parc. č. XXXX/XXX, ktorej výlučným vlastníkom bol žalobca 2. Žalovaný ako kupujúci sa zaviazal zaplatiť za predmet kúpy dohodnutú kúpnu cenu 300 €. Z kúpnej zmluvy ďalej vyplýva, že predmetom kúpnej zmluvy nebol prevod vlastníckeho práva k pozemku, na ktorom garáž stojí. Obe zmluvné strany v kúpnej zmluvy vyhlásili, že kúpna zmluva je prejavom ich slobodnej a vážnej vôle, pričom k jej uzatvoreniu nedošlo v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Z výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že po uzatvorení kúpnej zmluvy bolo povolený vklad vlastníckeho práva k predmetu kúpy v prospech žalovaného a že žalobca 1 udelil žalovanému súhlas na používanie časti pozemku, na ktorom garáž stojí a je vo vlastníctve majiteľov bytov v nehnuteľnosti na Nábr. arm. gen. R.. B. XX M. A.. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že spoločnosť AArix.eu, s.r.o., IČO : 46 945 504 vznikla ku dňu 10. 1. 2013 (deň zápisu spoločnosti do obchodného registra), pričom jej jediným zakladateľom a spoločníkom bol J.. Q. V. a od 15. 2. 2013 bol jediným spoločníkom a konateľom žalovaný. Listom zo dňa 14. 1. 2014 požiadal žalobca 1 žalovaného ako

konateľa spoločnosti AArix.eu, s.r.o. o úhradu hotovostných platieb realizovaných žalobcom 1 v prospech tejto spoločnosti dňa 31. 5. 2013 v sume 801,70 € a dňa 24. 10. 2013 v sume 1.528,03 €. Následne výzvami zo dňa 22. 1. 2014, 27. 2. 2014 a 29. 3. 2016 vyzval žalobca 1 žalovaného na vrátenie predmetnej garáže, čo odôvodňoval tým, že žalovanému zabezpečil istinu na spoločné podnikanie v oblasti nesmrtiacich zbraní v podobe poskytnutej garáže syna žalobcu 1, ktorej hodnota mala byť 7.000 €. Od júla 2013 prestali so spoločnými aktivitami a to aj napriek prísľubu 40 % zo zisku resp. dohody zamestnania žalobcu 1 v spoločnosti AArix.eu, s.r.o. Žalobca 1 zároveň vo výzvach konštatoval, že dohodnutá kúpna cena nebola žalovaným uhradená. Žalovaný potvrdil, že so žalobcami začali spoločne podnikáť v oblasti nesmrtiacich zbraní, pričom žalobca 1 bol skôr akýmsi tichým spoločníkom, avšak žiadne z nich nevložil do spoločnosti žiaden vklad; kúpnu cenu za garáž žalovaný uhradil pri podpise zmluvy.

2/ Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia 1, 2 nepreukázali, že prejavená vôľa čo i len jednej zo zmluvných strán kúpnej zmluvy, nebola vážna. Z písomnej kúpnej zmluvy totiž nesporne vyplývala vôľa žalobcu 2 ako výlučného vlastníka garáže previesť jeho vlastnícke právo na žalovaného za kúpnu cenu 300 €; obe zmluvné strany priamo v kúpnej zmluve vylúčili, že by ich prejavy vôle neboli vážne. Aj následné správanie zmluvných strán (podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva, zaplatenie kúpnej ceny, alebo udelenie súhlasu s užívaním pozemku, na ktorom stojí garáž), preukazovalo, že vôľa zmluvných strán bola vážna, keďže obe zmluvné strany si splnili všetky vzájomné záväzky plynúce im z tejto kúpnej zmluvy. Súd prvej inštancie tak v zmysle § 37 Obč. zák. bol názoru, že nebol daný dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy spočívajúci v absencii vážnej vôle oboch zmluvných strán.

3/ Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal tvrdením žalobcov, že v prípade kúpnej zmluvy, pokiaľ ju súd nevyhodnotí ako neplatnú malo ísť o zmluvu nájomnú, uzatvorenú na dobu 5 rokov. Poukazoval na ust. § 41a ods. 2 Obč. zák., ktoré rieši prípad zastretého právneho úkonu z dôvodu simulácie (vedomej nezhody vôle a prejavy vôle). Platí, že ak má byť určitým právnym úkonom urobeným len „naoko“ (simulovaným právnym úkonom) zastieraný iný právny úkon (disimulovaný právny úkon), je simulovaný právny úkon neplatný z dôvodu absencie skutočnej vôle konajúcich subjektov urobiť tento úkon, a preto platí disimulovaný právny úkon, ak teda zodpovedá vôli účastníkov a spĺňa náležitosti požadované zákonom pre jeho platnosť. Zároveň platí, že simulovaný právny úkon môže vyvolávať dôsledky spojené s platným právnym úkonom voči tomu, kto ho so zreteľom na všetky okolnosti prípadu považoval za nezastretý právny úkon. Voči takému účastníkovi sa nemožno dovolať neplatnosti zastretého právneho úkonu. Dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje druhého účastníka úkonu, resp. ostatných účastníkov úkonu, ktorí musia preukázať, že chránený účastník mal a mohol vedieť o simulovaní právneho úkonu, argumentoval súd prvej inštancie. V tejto súvislosti opätovne zopakoval, že žalobcovia v konaní nepreukázali, že by kúpna zmluva nebola prejavom skutočnej vôle zmluvných strán, a teda že predstavovala iba simulovaný dvojstranný právny úkon, ktorým mal byť zastretý iný - skutočný disimulovaný právny úkon - nájomná zmluva. Žalobcovia žiadnymi dôkaznými prostriedkami nepreukázali nimi tvrdené skutočnosti o tom, že garáž bola žalovanému len poskytnutá (daná do užívania - prenájmu) pre potreby uskladnenia tovaru pre spoločnosť AArix.eu, s.r.o. na dobu 5 rokov. Spoločnosť AArix.eu, s.r.o. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy ešte neexistovala, samotný žalovaný túto spoločnosť ani nezakladal, a z toho dôvodu ani nemožno uvažovať o nejakej forme „vkladu“ nehnuteľného majetku do spoločnosti v zmysle Obchodného zákonníka. Ani argument žalobcov, že kúpna cena uvedená v kúpnej zmluve predstavovala vzhľadom na svoju výšku (300 €) cenu prenájmu, nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodný, nakoľko žalobcovia ničím nepreukázali, že ceny prenájmu takýchto nehnuteľností sa pohybovali v rozhodnom čase v rozhodnom období v rozmedzí 200 € až 300 €; rovnako tiež žalobcovia nepreukázali, že by sa ceny obdobných nehnuteľností v rozhodnom čase pohybovali medzi sumami 5.000 € až 7.000 €. Nepreukázané zo strany žalobcov zostali aj ich tvrdenia, že predmet prevodu - garáž - žalovaný nikdy neprevzal a že ju doposiaľ užíval žalobca 1. Ak by súd prisvedčil takejto argumentácii žalobcov, nebol by potom dôvod posudzovať kúpnu zmluvu ako nájomnú, keďže žalovaný podľa tohto tvrdenia vlastne nehnuteľnosť neužíval, nedošlo by tak k naplneniu pojmových znakov nájomnej zmluvy.

4/ Súd prvej inštancie ďalej riešil otázku, či žalobca 2 pri uzatváraní kúpnej zmluvy nekonal s vnútornou výhradou. Vykonanie právneho úkonu s tzv. vnútornou výhradou je prípadom podobným simulácii; na rozdiel od simulovaného právneho úkonu, pri ktorom ten, kto ho urobil, právny úkon len predstieral, no v skutočnosti ho urobiť vôbec nechcel, v prípade mentálnej rezervácie, ten, kto právny úkon urobil, ho urobiť chcel, ale nechcel spôsobiť jeho následky alebo aspoň časť jeho následkov. Na vnútornú výhradu sa však pri posudzovaní platnosti právneho úkonu neprihliada a takýto právny úkon je platný, a preto aj keby súd pripustil, že žalobca 2 pri uzatváraní kúpnej zmluvy konal s vnútornou výhradou, v zmysle ktorej nechcel spôsobiť následky kúpnej zmluvy, nemalo by to na platnosť kúpnej zmluvy žiadny

vplyv. Navyše, z konania žalobcu 2 po uzatvorení kúpnej zmluvy nevyplývalo, že by nechcel spôsobiť následky uzavretej kúpnej zmluvy, teda previesť vlastnícke právo ku garáži v prospech žalovaného, dodal súd prvej inštancie. Rovnako tak neboli splnené podmienky na použitie konverzie neplatného právneho úkonu podľa § 41a ods. 1 Obč. zák., keďže súd výkladom kúpnej zmluvy nedospel k záveru o jej neplatnosti, a to ani z jedného zákonom uvedeného dôvodu (§ 37 až § 40 Obč. zák.), na základe čoho potom súd nemohol ďalej uvažovať, či by iný právny úkon sledoval rovnaký alebo obdobný hospodársky účel ako táto kúpna zmluva, ktorý by nebol v rozpore s vôľou zmluvných strán, napr. s nájomnou zmluvou. Ak by súd uvažoval v intenciách, že prevod vlastníckeho práva ku garáži v prospech žalovaného súvisel s vôľou žalobcov podieľať sa na podnikaní žalovaného, napr. formou tichého spoločníka, predmetná kúpna zmluva by nespĺňala zákonom stanovené náležitosti zmluvy o tichom spoločenstve podľa § 673 a nasl. Obch. zák., keďže z kúpnej zmluvy nevyplývala vôľa žalobcu 2 poskytnúť žalovanému vklad za súčasnej povinnosti žalovanému platiť mu časť zisku ale za súčasnej povinnosti zaplatiť kúpnu cenu. Zároveň by nebola splnená ani ďalšia zákonná požiadavka týkajúca sa charakteru zmluvných strán, pretože z kúpnej zmluvy nevyplývalo, že by ju žalovaný uzatváral ako podnikateľ (§ 2 ods. 1 Obch. zák.), pričom konateľom a spoločníkom v spoločnosti AArrix.eu, s.r.o., sa stal až dňa 15. 2. 2013. Okrem toho práve táto spoločnosť by mala byť zmluvnou stranou takejto zmluvy. Tá však v čase jej uzatvorenia ešte neexistovala. Navyše podieľať sa na podnikaní spoločnosti AArrix.eu, s.r.o., resp. na podnikaní žalovaného, sa chcel žalobca 1, avšak kúpnu zmluvu uzatvoril žalobca 2.

5/ Súd prvej inštancie zo všetkých uvedených dôvodov zamietol v časti určenia neplatnosti kúpnej zmluvy ako nedôvodnú, keďže nezistil žiadny dôvod jej neplatnosti, a už vôbec nie absenciu vážnej vôle podľa § 37 Obč. zák. Potom neprípada do úvahy ani možnosť posúdiť predmetnú zmluvu ako nájomnú, či ako zmluvu o tichom spoločenstve. Vo vzťahu k uplatnenému peňažnému plneniu nemal súd prvej inštancie preukázaný ani jeho skutkový či právny základ, a preto aj v tejto časti vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú.

6/ Rozhodnutie o trovách konania oprel o ust. § 255 ods. 1, § 262, ods. 1, ods. 2 CSP a v konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7/ Súd prvej inštancie napokon zamietol návrhy žalobcov na prerušenie konania, poukazujúc na to, že ani jeden zo žalobcami deklarovaných dôvodov nepredstavoval dôvod na prerušenie konania podľa § 162 až § 164 CSP, keďže rozhodnutie súdu nezáviselo od otázky, ktorú súd nebol oprávnený riešiť v tomto konaní (§ 162 ods. 1 písm. a/ CSP), rovnako tak súd nedospel k záveru, že sú splnené podmienky konania o súlade právnych predpisov, taktiež nepodal návrh na začatie prejudiciálneho konania (§ 162 ods. 1 písm. c/ CSP), zároveň nešlo o prípad, že by strany sporu zhodne navrhli prerušenie konania alebo odročenie pojednávania (§ 163 ods. 1 CSP) a v konečnom dôsledku ani neprebíhali iné súdne alebo správne konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá by mala význam v tomto súdnom konaní (§ 164 CSP). Skutočnosť, že sa žalobca 1 nachádza mimo územia Slovenskej republiky nepredstavuje prekážku v konaní, keďže každá strana sporu sa môže dať v konaní zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí (§ 89 CSP) v tejto súvislosti súd prvej inštancie dodal, že žalobca 1 si aj zvolil za zástupcu v konaní advokátku JUDr. Petronelu Kaveckú, ktorá bola oprávnená na všetky úkony tak, ako samotný žalobca 1. Okolnosť, že advokátka utrpela mozgovú príhodu (júl 2017), o ktorú tvrdenie opieral žalobca 1 návrh na prerušenie konania, takýto dôvod nepredstavovala, keďže žalobca 1 si mohol zvoliť iného právneho zástupcu. Navyše samotná JUDr. Petronela Kavecká oznámila súdu, že sa so žalobcom 1 nevie skontaktovať, keďže tento nereaguje na jej požiadavky, a preto mu vypovedala plnú moc na zastupovanie. Ani v poslednom dôvode na prerušenie konania, spočívajúcom v rozhodovaní o legitímácii správcu konkurznej podstaty žalobcu 1 súd prvej inštancie nevzhladol dôvod na prerušenie konania, keďže žalobca 1 vôbec nezdôvodnil, v čom by bolo takéto prerušenie konania a vyčkanie na rozhodnutie o predmetnej otázke významné pre toto konanie.

8/ Uvedený rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalobcovia 1, 2, v celom rozsahu, domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní poukazovali na to, že si žalobou uplatnili nárok týkajúci sa garáže umiestnenej na pozemku vlastníkov bytov a nebytových priestorov nehnuteľnosti na N. X. R. B. XX v A.. Obaja žalobcovia splnomocnili na konanie v danej veci advokátku JUDr. Petronelu Kaveckú, ktorej plná moc nebola zo strany žalobcov po celú dobu sporu odvolaná a ani zo strany advokátky voči mandantom vypovedaná. Žalobca 1 sa preto domnieva, že súd bol povinný konať počas súdneho konania s poverenou advokátkou. Žalobca 1 sa domnieva, že medicínska diagnóza je dôvodom na prerušenie konania, pričom voľba právneho zástupcu je vo výlučnej kompetencii sporovej strany; trval na tom, že súd bol povinný postupovať podľa § 163 ods. 1 písm. c/ CSP. K argumentácii súdu prvej inštancie, že žalobca 1 zastupuje v konaní žalobcu 2, žalobca 1 v odvolaní uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by bola plná moc udelená JUDr. Kaveckej zo strany žalobcu 2 vypovedaná. Preto došlo v prípade konania ústneho pojednávania dňa 23. 7. 2019 zo strany súdu k porušeniu práv žalobcu 2 v zmysle čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Pokiaľ ide o žalobcu 1, tento

svoju neúčast' na pojednávaní dňa 23. 7. 2019 faxom z riaditeľstva prístavu ospravedlnil svoju neúčast' a jeho fax bol riadne prijatý, takže súd bol s dôvodom jeho neúčasti včas a riadne oboznámený. Súd prvej inštancie k uvedenému ospravedlneniu žalobcu 1 uviedol, že tento neakceptoval; avšak žalobca 1 nemal podmienky na pripojenie sa na internet, takže k mailovej komunikácii súdu sa nedostal a nemohol sa o nej dozvedieť. Trval na tom, že ako v jeho prípade, tak aj v prípade žalobcu 2 neboli splnené podmienky na pojednávanie v ich neprítomnosti, čím došlo k porušeniu ich procesných práv. Súd im odňal možnosť na spravodlivý proces, možnosť navrhnuť dôkazy, napr. na vypočutie svedkov. Žalobca 1 ďalej uviedol, že v prípade uzatvorenej kúpnej zmluvy nedošlo zo strany Zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov k udeleniu súhlasu na užívanie ich spoločného majetku - pozemku, na ktorom stojí predmetná garáž, takže pokiaľ aj udelil súhlas on, žalobca 1, tento je právne irelevantný. Má za to, že chýbajúci súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov má za následok neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy. Pokiaľ ide o uplatnené peňažné plnenie, žalobca 1 odkázal v odvolaní na ním predložené písomné doklady.

9/ Na odvolanie žalobcov sa písomne vyjadril žalovaný tak, že navrhoval prioritne odvolanie odmietnuť, ako oneskorene podané. Pokiaľ odvolací súd odvolanie žalobcov 1, 2 neodmietne, navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Pripomenul, že žalobca 1 ešte v samotnej žalobe deklaroval, že v spore zastupuje aj žalobcu 2. V žalobe boli podstatné skutočnosti popísané inak, než ako vyplývajú z existujúcich písomných listín. Žalobca 1 po celú dobu aktívne a účelovo odmietal súčinnosť, keď žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, o prerušenie konania, o odročenie pojednávania a pod., čím predlžoval trvanie sporu. Keďže žalobca argumentoval údajným výkonom humanitárnych činností v cudzine, žalovaný považoval za potrebné preveriť serióznosť tvrdeného argumentu; žalobca nebol mimo územia Slovenskej republiky, preukázateľne bol v Bratislave. Zmeny trvalého bydliska a rovnako tak aj emailová komunikácia neodrážajú pravdivé miesta, odkiaľ mali byť správy odosielané. V mieste trvalého bydliska v R. sa žalobca nezdržuje a ani tam bývať nemôže - udávaný trvalý pobyt neexistuje a oplotená parcela po zbúranom dome je vo vlastníctve iného. Otázka súhlasu vlastníka pozemku je irelevantná z pohľadu kúpnej zmluvy, nakoľko garáž je samostatnou nehnuteľnosťou v zmysle § 120 Obč. zák. a netvorí súčasť pozemku v zmysle § 120 ods. 2 Obč. zák. Navyiac žalovaný má súhlas vlastníka pozemku aj s podpisom štatutára, ktorým bol sám žalobca 1. Dokonca jeho podpis je úradne osvedčený. Týmto argumentom sa len žalobca 1 opäť snaží oddialiť zamietnutie žaloby. Z listu vlastníctva možno zistiť, že vklad vlastníckeho práva žalovaného titulom kúpnej zmluvy bol povolený v zmysle katastrálneho zákona č. 162/1995 Z.z. Odvolateľ síce v odvolaní uvádza, že odvolanie podáva z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, e/ a h/ CSP, avšak ani jeden z týchto dôvodov nekonkretizuje. Odvolaním sa žalobca 1 len snaží oddialiť rozhodnutie.

10/ Na vyjadrenie žalovaného podal žalobca 1 písomné vyjadrenie (č.l. 234, 235 spisu), v ktorom uviedol, že bol v konaní opomenutý žalobca 2 Q. V.. Zopakoval svoj argument o chýbajúcom súhlase vlastníkov bytov a nebytových priestorov ohľadom pozemku, na ktorom stojí sporná garáž; akýkoľvek súhlas s umiestnením stavby bez predchádzajúceho súhlasu zhromaždenia vlastníkov je bez ohľadu na overenie podpisu štatutára nulitný. Podľa žalobcu 1 je zrejmé, že katastrálny úrad pri svojom rozhodovaní pochybil, keď zavkladoval stavbu na cudzom pozemku. Zotrval na tom, že ich právna zástupkyňa trpela zdravotnými ťažkosťami, ktoré sa javili ako prechodného charakteru a preto bolo dôvodné navrhnuť postupovať v konaní až po ukončení predmetných zdravotných problémov.

11/ Na vyjadrenie žalovaného žalobcovia 1, 2 nereagovali ďalším podaním vo veci samej; dňa 5. 8. 2020 doručil žalobca 1 Krajskému súdu v Bratislave ako súdu odvolaciemu písomné podanie, označené ako námietka zaujatosti, v ktorom uviedol, že bol informovaný, že predmetná vec bola predložená odvolaciemu súdu; vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov Krajského súdu v Bratislave, s odôvodnením, že na Krajskom súde v Bratislave pôsobí ako sudkyňa aj Q.. W. W., ktorá bola počas jej práce na Ministerstve spravodlivosti SR v rokoch 2000 - 2002 poverená vybavením „právnej istoty“ v sporoch, ktoré viedol žalobca, resp. jeho spoločnosti, s vtedajšou spoločnosťou Slovenské telekomunikácie. K veci bolo spracované falšované uznesenie vlády SR 1412/M-2001, ktoré obsahovalo aj obsiahly zoznam záujmových sporových konaní. Dodal, že je známy prípad sudcu Palasthyho, ktorý vybavoval veci obdobným spôsobom v prospech jednej zo sporových strán. Žalobcovi nie je známe, s ktorými sudcami krajského súdu JUDr. Pacherová problematiku (nelegálne zásahy do súdnych sporov v prospech Slovenských telekomunikácií) riešila, takže žalobca považuje za nutné namietkať sudcov Krajského súdu v Bratislave všetkých ako zaujatých.

12/ Dňa 25. 9. 2020 doručil žalobca 1 odvolaciemu súdu písomné podanie, v ktorom navrhol vzhľadom na vznesenú námietku zaujatosti všetkých sudcov krajského súdu konanie prerušiť, s poukazom na to, že inicioval súdny spor ako žalobca voči žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, vo veci nezákonného prístupu do súdnych sporov a ovplyvňovania sudcov, ktorý je

vedený pod sp. zn. 9C/50/2020 na Okresnom súde Bratislava I (kópiu žalobného návrhu opatreného prijímacou pečiatkou Okresného súdu Bratislava I s dátumom 23. 9. 2020 pripojil k návrhu na prerušenie konania).

13/ Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu, bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1, 2 nie je dôvodné; rovnako je nedôvodný opätovný návrh žalobcov 1, 2 na prerušenie konania.

14/ Odvolací súd predovšetkým vyhodnotil odvolanie žalobcov 1, 2 ako včas podané; súd prvej inštancie síce doručil žalobcovi 1 (zároveň ako zástupcovi žalobcu 2) napadnutý rozsudok ešte dňa 30. 12. 2019, avšak ako vyplýva z fotokópie prvoinštančného rozsudku, ktorý bol takto žalobcovi 1 doručený, tento bol z ľavej strany nečitateľný (č.l. 190 - 194 spisu); následne preto súd prvej inštancie doručoval žalobcovi 1 predmetný rozsudok druhýkrát, tento (opätovne doručovaný) rozsudok bol žalobcovi 1 doručený dňa 27. 1. 2020 (doručenka na č.l. 198 spisu). Vzhľadom na žalobcom 1 predloženú nečitateľnú kópiu rozsudku, ktorý mu bol doručený súdom prvej inštancie prvýkrát (dňa 30. 12. 2019), považoval odvolací súd postup zvolený súdom prvej inštancie za správny, nakoľko doručenie nečitateľného vyhotovenia rozhodnutia posúdil súd prvej inštancie správne ako neúčinné a doručovanie zopakoval. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalobcu 1 (zároveň ako zástupcu žalobcu 2) ako včas podané. K otázke zastúpenia žalobcov 1, 2 odvolací súd uvádza, že priamo v žalobe splnomocnil žalobca 2 svojím zastupovaním v spore žalobcu 1, ktorý uvedené splnomocnenie aj prijal, čo obaja potvrdili svojimi podpismi na poslednej strane žaloby (č. l. 14 spisu). Zároveň je na č.l. 73 spisu založené písomné splnomocnenie žalobcov 1, 2 na zastupovanie v predmetnom konaní udelené advokátke JUDr. Petronele Kaveckej, datované dňom 23. 3. 2016. Zároveň je v spisovom materiáli na č.l. 146 založené písomné oznámenie advokátky JUDr. Petronely Kaveckej (doručené súdu prvej inštancie dňa 17. 5. 2019, č.l. 145 spisu), datované dňom 16. 5. 2019, ktorým oznamuje súdu, že vypovedala žalobcom plnú moc na zastupovanie, vzhľadom na nespoluprácu so žalobcom 1, ktorý nereaguje na jej výzvy. Súd prvej inštancie tak správne vychádzal zo skutočnosti, že žalobca 1 koná aj za žalobcu 2, v zmysle plnej moci, udelenej mu v žalobe.

15/ V prípade odvolania podaného žalobcom 1 (zároveň aj v mene žalobcu 2) odvolací súd konštatuje, že tento namieta porušenie procesných práv žalobcov 1, 2, keď súd prvej inštancie vec prejednal a aj rozhodol na ústnom pojednávaní konanom dňa 23. 7. 2019 (č.l. 172 až 175 spisu). Predvolanie na uvedený termín pojednávania bolo doručené žalobcovi 1 jednak dňa 4. 6. 2019 (na adresu P.O.Box 70, Bratislava 212), kedy ho prevzal splnomocnenec, ale tiež duplicitne dňa 13. 6. 2019 (na adresu M. XXX/XX, R.), kedy si predvolanie prevzal žalobca 1. Ten na doručenie predvolania aj reagoval, keď faxom zo dňa 19. 7. 2019 zaslal súdu prvej inštancie fax (doručený súdu dňa 22. 7. 2019, č.l. 162 spisu) ospravedlnenie, z dôvodu, že na jeho jachte došlo k poruche, ktorá si v nasledujúcich dňoch žiada opravu na pevnine a on tak nebude schopný dostať sa včas na Slovensko, požiadal preto o ospravedlnenie jeho neúčasti a zároveň aj o odročenie pojednávania. Na č.l. 164 spisu je zo dňa 23. 7. 2019 písomný pokyn konajúcej sudkyne na oznámenie (emailom, prípadne faxom), že pojednávanie sa v daný deň o 14,30 hod. uskutoční.

16/ Súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol na ústnom pojednávaní dňa 23. 7. 2019, keď mal preukázané doručenie predvolania žalobcom 1, 2 tým, že toto predvolanie bolo riadne a včas doručené žalobcovi 1 (zároveň zástupcu žalobcu 2). Jeho ospravedlnenie, spočívajúce v tvrdení, že na jeho jachte v zahraničí došlo k poruche, ktorá mu nedovolí vrátiť sa včas na Slovensko a zúčastniť sa ústneho pojednávania, ani podľa názoru odvolacieho súdu nemohlo mať za následok odročenie pojednávania, a teda nepredstavovalo prekážku, ktorá by bránila súdu prvej inštancie v prejednaní a rozhodnutí veci (§ 183 ods. 1 CSP). Predovšetkým nepostačuje, aby sa strana sporu ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní len samotným uvedením nejakého dôvodu, tento dôvod je nutné aj zdokladovať, čo žalobca 1 neurobil. Neúčast' na ústnom pojednávaní ospravedlňoval poruchou na jachte, s tým, že je v zahraničí, avšak ani pobyt v zahraničí a už vôbec nie samotnú poruchu na jachte ničím nepreukázal, a to ani dodatočne. Ním uvádzaný dôvod neúčasti a tiež dôvod odročenia pojednávania, ktoré sa konalo 23. 7. 2019, preto nemohol súd prvej inštancie vyhodnotiť ako relevantný; naopak, musel ho posúdiť ako neopodstatnený, so záverom, že žalobcom 1 tvrdený (údajný) dôvod nepredstavuje žiadnu prekážku pre uskutočnenie pojednávania dňa 23. 7. 2019, v zmysle ust. § 180 CSP. K porušeniu procesných práv žalobcov 1, 2 teda nedošlo.

17/ Pokiaľ ide o odvolanie žalobcov v časti, v ktorej zotrvali na svojom tvrdení o neplatnosti kúpnej zmluvy, súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku venoval dostatočne podrobne dôvodom, pre ktoré vyhodnotil žalobu žalobcov v tejto časti ako nedôvodnú. Zvýraznil, že v konaní žalobca 2 nepreukázal nedostatok vôle uzavrieť so žalovaným kúpnu zmluvu (§ 37 ods. 1 Obč. zák.); skutočnosť,

že zmluvné strany (žalobca 2 ako pôvodný vlastník garáže a predávajúci a žalovaný ako kupujúci) mienili spolu uzatvoriť práve kúpnu zmluvu nepotvrďuje len samotný obsah kúpnej zmluvy, ktorý o úmysloch zmluvných strán a ich konaní nevzbudzuje žiadne pochybnosti, ale rovnako ich konanie po uzatvorení tejto zmluvy len potvrďuje, že zmluvné strany chceli a aj uzatvorili predmetnú kúpnu zmluvu (prijatie kúpnej ceny, podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva žalovaného na kataster). Súd prvej inštancie sa tiež dostatočne vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal s tvrdením žalobcov o údajne simulovanom právnom úkone (kúpnej zmluve), ktorým mal byť zastretý údajný disimulovaný právny úkon (nájomná zmluva). V odvolaní žalobcovia v podstate neuviedli žiadne argumenty, ktorými by podporili svoje tvrdenia o neplatnosti kúpnej zmluvy, resp. o úmysle uzavrieť v skutočnosti nájomnú zmluvu. Žalobca 1 v odvolaní zdôrazňoval chýbajúci súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ako spoluvlastníkov pozemku, na ktorom sa sporná garáž nachádza, táto okolnosť však nemá dosah na platnosť či neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bola výlučne stavba - garáž, ako samostatná nehnuteľnosť; bolo vecou (nového) vlastníka garáže, aby následne riešil so spoluvlastníkmi pozemku, na ktorom daná garáž stojí, otázku užívania tohto pozemku (bezodplatne, či za odplatu).

18/ V prípade peňažného nároku vo výške 2.329,73 €, ktorý si voči žalovanému uplatnil žalobca 1, sa aj podľa záveru odvolacieho súdu nepodarilo žalobcovi 1 preukázať jeho dôvodnosť. Tento nárok žalobcu 1 mal spočívať v odmene za prácu, ktorú poskytol žalobca 1 v prospech žalovaného od začiatku roka 2013, resp. pre spoločnosť AArrix.eu, s.r.o., išlo jednak o administratívnu prácu a tiež o hotovostné nákupy. Podľa tvrdenia žalobcu 1 mala jeho spolupráca so spoločnosťou AArrix.eu, s.r.o. spočívať buď vo výkone práce na základe pracovnej zmluvy, prípadne mala mať podobu jeho podielu na zisku tejto obchodnej spoločnosti (vo výške buď 50 %, resp. 40 %). Žalobca 1 však nebol schopný tieto svoje tvrdenia podložiť žiadnymi dôkazmi, keďže nebola uzatvorená ani pracovná zmluva, ale ani žiadna zmluva, ktorá by mu garantovala ním uvádzaný podiel na zisku uvedenej obchodnej spoločnosti. Písomné zoznamy, obsahujúce zoznam rôzneho materiálu, alebo tovaru, ktoré žalobca 1 predložil súdu, sú opatrené výlučne jeho podpisom, podpis žalovaného (od ktorého ako fyzickej osoby toto plnenie uplatňuje), sa na týchto listinách nenachádza, pričom žalovaný výslovne a opakovane existenciu takýchto dohôd poprel. Ako na to už upozornil súd prvej inštancie, predmetné - žalobcom 1 tvrdené ústne dohody ohľadom jeho pracovného pomeru, príp. jeho podielu na zisku obchodnej spoločnosti - sa mali týkať práve obchodnej spoločnosti AArrix.eu, s.r.o., a teda nie žalovaného ako fyzickej osoby. Žalobca 1 neprodukoval žiadny relevantný dôkaz o existencii nejakej pohľadávky zo spoločného podnikania a už vôbec nie voči žalovanému ako fyzickej osobe. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP).

19/ V rámci konania pred súdom prvej inštancie navrhovali žalobcovia opakovane prerušenie konania napr. z dôvodov predĺženia lehoty na vyjadrenie, (nezdokladovaného) pobytu žalobcov v zahraničí, z dôvodu prebiehajúceho konkurzného konania žalobcu 1, tiež z dôvodu zlého zdravotného stavu právnej zástupkyne žalobcov 1, 2. Súd prvej inštancie návrhy žalobcov na prerušenie konania zamietol, keď nezistil existenciu takých prekážok, ktoré by prerušenie konania odôvodňovali. Odvolatelia v odvolacom konaní neuviedli v tomto smere žiadne také argumenty, ktoré by mali dopad na posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v otázke nenaplnenia predpokladov na prerušenie tohto konania. Zlý zdravotný stav právnej zástupkyne žalobcov, resp. tvrdený (nezdokladovaný) pobyt žalobcu 1 v zahraničí nie je dôvodom na prerušenie konania na základe žiadneho z ust. § 162, § 163, či ust. § 164 CSP, podobne nie je dôvodom na prerušenie konania prebiehajúce konkurzné konanie žalobcu 1, keďže nebolo zistené, že by sa v ňom riešila taká otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v danej veci. V zmysle ust. § 357 písm. n/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164. V danom prípade ale súd prvej inštancie nerozhodol o prerušení konania (zo žiadneho z dôvodov upravujúcich prerušenie konania), ale návrhy žalobcov na prerušenie konania zamietol, z ktorého dôvodu bolo nutné odvolanie žalobcov smerujúce proti výroku o zamietnutí návrhov na prerušenie konania, odmietnuť (§ 357 písm. n/ CSP).

20/ Odvolací súd ďalej zamietol návrh žalobcov 1, 2 na prerušenie konania, ktoré navrhovali z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti všetkých sudcov Krajského súdu v Bratislave, v spojitosti s tým, že žalobca 1 podal na Okresnom súde Bratislava I žalobu voči štátu, zastúpeného Ministerstvom spravodlivosti SR, „vo veci nezákonného prístupu do súdnych sporov žalobcu a ovplyvňovania sudcov a súdnych konaní na Krajskom súde v Bratislave a na Najvyššom súde SR“, ktorá je vedená pod sp. zn. 9C/50/2020. Vznesenie námietky zaujatosti nie je dôvodom, predpokladaným zákonom, na prerušenie konania, nemožno ho subsumovať ani pod ust. § 162, ani pod ust. § 164 CSP. Pokiaľ ide o žalobcom 1 iniciovaný súdny spor so Slovenskou republikou (v zast. Ministerstvom spravodlivosti SR) sp. zn. 9C/50/2020 na Okresnom súde Bratislava I, nie je zrejmé, aká taká otázka by sa v ňom mala riešiť,

ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v spore o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a o zaplatenie 2.329,73 € s príslušenstvom (titulom odmeny žalobcu 1 za vykonanú prácu a hotovostné nákupy). Odvolací súd preto uzavrel, že nie sú splnené podmienky na prerušenie odvolacieho konania v zmysle ust. § 164 CSP, a teda návrh žalobcov 1, 2 na prerušenie odvolacieho konania zamietol.

21/ Napokon nutno uviesť, že žalobcovia osobitným podaním v rámci odvolacieho konania vzniesli námietku zaujatosti voči všetkým sudcov Krajského súdu v Bratislave, ktorú odôvodnili zistením, že na Krajskom súde v Bratislave pôsobí aj sudkyňa JUDr. Paulína Pacherová, ktorá - podľa názoru žalobcu 1 - sa mala angažovať pri riešení súdnych sporov, ktoré viedol žalobca 1, prípadne jeho spoločnosti a ktoré sa týkali Slovenských telekomunikácií, ešte v čase (roky 2000 - 2002) kedy pôsobila na Ministerstve spravodlivosti SR. Žalobca 1 nijako bližšie nešpecifikuje, ako dospel k záveru, že JUDr. Pacherová mala ovplyvňovať súdne konania, ktoré v danom období viedol, o tomto nepredložil žiadne dôkazy, rovnako tak ničím nepodložil svoje obavy, že JUDr. Pacherová zasahuje do rozhodovania v tejto prejednávanej veci. Kvalifikovaná námietka zaujatosti v zmysle § 52 ods. 2 CSP vyžaduje uvedenie dôvodu, pre ktorý má byť sudca vylúčený (tu všetci sudcovia Krajského súdu v Bratislave), ďalej kedy sa strana uplatňujúca námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedela (žalobca 1 bližšie nešpecifikoval) a tiež dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa - žalobca 1 žiadne relevantné dôkazy neoznačil, ním predložený list nemeckého veľvyslanca, či výňatok z materiálu predloženého vláde SR na rokovanie - nijako neosvedčuje tvrdené ovplyvňovanie sudcov Krajského súdu v Bratislave JUDr. Pacherovou. Zo žalobcom 1 formulovanej námietky zaujatosti plynie, že ju predkladá ako svoje subjektívne presvedčenie, že JUDr. Pacherová v minulosti ovplyvňovala sudcov Krajského súdu v Bratislave v sporoch so Slovenskými telekomunikáciami, ničím nepodložené; z obsahu námietky zaujatosti zároveň nevyplýva, že k ovplyvňovaniu došlo v tejto prejednávanej právnej veci. Námietka zaujatosti tak nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti, skôr budí dojem účelovosti. Odvolací súd z uvedeného dôvodu predmetnú námietku vyhodnotil ako takú, na ktorú súd neprihliada, z ktorého dôvodu ju Najvyššiemu súdu SR ako súdu nadriadenému, nepredložil (§ 52 ods.2 CSP).

22/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnej strane v spore priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O samotnej výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

23/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).